

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV., KECSKEMÉTI-UTCA 6. SZ. Kéziratokat nem küldünk vissza.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV., KECSKEMÉTI-UTCA 6. SZ. HÍRDETÉSEKET ÉS NYILTÉRŐDÉSEKET...

Az a magyar rövidlátás.

Öszintén és minden balmagvárólátat ki-záró módon iparkodtunk kifejtetni tegnap mindazokat az okokat, melyek a magyar politikát bizonyos válponton túl külön utra terelik Németország politikájától. De vannak közös céljaink is, közös veszedelmünk. Bizonyos foka a rövidlátásnak kell hozzá, ha ezt Berlinben észre nem veszik. Azaz majdnem lehetetlenség, hogy észre ne vegyék. Bismarck hercegeben is csak van annyi józan ítélő tehetség, mint a mennyi egy névtelen újságíróban, ő is csak érzi és fel tudja fogni azokat a veszélyeket, melyek hogy fenyegetik a német birodalmat: azt mi is tapasztaljuk.

mellett, mely terjeszkedni vágyik, melynek élettől eleme a hódítás s mely csak is a mi határaink mentén talál már tért az előhaladásra: a mi békénk mindennap fenyegetve van. Ha Oroszország elhatározná magát a roppant birodalom benső erőinek konszolidálására, ha igyekezett a kultura befogadására fordítaná, ha abba hagyná egyszer a hódítás utáni vágyát, ha lemondana a világalom álmairól: valóban nem lenne semmi okunk ellenségét látni benne, még kevesebb okunk, hogy megtámadjuk. De ennek ellenkezőjét konstatálhatjuk. Az orosz állam már viszonyainál fogva rá van utalva a hódításra. Terjedelme, határainak roppantsága, népeinek különfélesége, egyes alkotó népfajainak civilizálatlan volta, — melyeknél a harci kaland még a férfiu legméltóbb foglalkozása — mind oly körülmények, a melyek által hajtatva azokon az utakon halad, melyeken Közép-Ázsia urai mindenkor jártak, a Bajazidok ép úgy, mint a Batu-Khánok, vagy mint a népvándorlást mozgósító hódító ősnépeknek ismeretlen nevű hősei. Nyugot felé fordították mindezek tekintetűket, a Nyugot felé irányították hordáik lánzsahégeit s csak a náluknál hatalmasabb hadi erő bírta őket feltartóztatni vad rohanásukban. Ilyen szomszédal közvetlenül határainknál a mi békénk csak addig biztos, míg fegyvereink élesek. S ha egyszer kikerülhetetlen a mérkőzés, ha az óriási birodalom népeinek jelszava Bécsben vagy Budapesten keresztül jutna el az Ája-Szófia küszöbéig akkor bizony legalább is érthetetlen, hogy az osztrák-magyar monarchia vezénylő politikusi miért szalaszítja el a kedvező alkalmat s miért nem kísérlik meg a mérkőzést akkor, midőn a siker kilátásai a legkedvezőbbek?

ország egy orosz háború által akkor is, ha annak kimenetelét kedvezzük? A békét nyernék, a teljes békét, az áldásos, vagyonképző, nyugodalmas, biztos békét. Az az Oroszország, melyet visszazsoronának Lengyelország felől s a melynek terjeszkedése ellen hatalmas gátat lehetne emelni valamelyes lengyel független tartományban, az az Oroszország, melynek erejét megbénítanák Közép-Ázsiában, az az Oroszország, melynek terjeszkedési vonalát elvágnák a Fekete-tenger felé: legalább is ötvén esztendőre békét hagyja a világnak. Nagy terv az, de három nagyhatalmasság érdekei kívánák keresztülvitelét, s a három nagyhatalmasságnak nem ereje is hozzá, hogy megvalósítsa. S azután következnek egy olyan béke, melyet meg nem merne zavarni senki, s melyben nem a hadseregek költségeimésznek fel a polgári osztály vagyonát, de a melyben megengedhetnek magoknak a nemzetek a hadseregek létszámának leszállítását. Nem volt még idő és alkalom, mely oly kedvező lenne e terv megvalósítására, mint a mostani. S mi magyarokul, kik elsők állunk a tűzvonal felől, legközelebből látjuk a bajt, nem tudjuk látni, miért kelljen ezt az alkalmat elszalasztani. Azért kiáltják felénk, hogy oly rövidlátóak vagyunk!

év elején áttekinthető? Azt hisszük, mindenki, a ki pénzügyekkel foglalkozik, tudja, hogy nem az. Nem egyes budgetnek, hanem a pénzügyi politikának realitása és megbízhatósága, a rendelkezésre álló erők és terhek egymással való helyes aránya állítsa kritériumra a rendezett pénzügyeknek. Mit tapasztalunk hazánkban másfél évtized óta? Azt, hogy minden előirányzatot realitásnak mondtak, a mikor előterjesztették, és majdnem valamennyiről kitűnt az irrealitás a zárszámadásokból. Ezek hosszú során át megvédelmzte a pénzügyi kormány budgetjeit és bizonyította tételről tételre realitásának szilárd alapját. Talán a védelem kevéstbél volt szokatlan, talán nem állt a parlamenti képzettség és az anyag fölötti uralomnak oly magas színvonalán, mint az, melylyel Láng Lajos és Wekerle Sándor tagadhatatlan sikereiket kivívták, de a taktika, az álláspont, sőt részben az érvelés ugyanaz volt. Tizenegy év óta — két évnek kivételével — minden évben meghazudolták a tényleges eredmények az előirányzatot. Még a három utolsó évben is a záradékmények hat, nyolczadfel és tizenöt millióval voltak rosszabbak az előirányzatoknál. Joga volna tehát sőtétlétásnak nyilvánítani a költségvetésben való kételyt eselleg egy Scholcz porosz-pénzügyminiszternek, a ki az előző éveket 18 és 32 millió pluszával az előirányzathoz képest zárta le, de nincs joga a mai pénzügyi kormány nevében Wekerle Sándor államtitkárnak, midőn az a kormány, melynek ő is tagja, nem többelre, hanem egymásután jött 18, 22 és 32 millió, összesen 72 milliónyi óriási összegre emelkedett póthitelre kénytelen visszatéríteni.

művök befejezése idején, de nem illehet meg oly kormányt, mely egyidejűleg kénytelen megfizetni a legvégsőig, szinte a hurpatanásáig egy a nemzet teherviselési alképességét, valamint hiteltét? És vajon tárgyilagosan jogosult-e Wekerle Sándor államtitkár mai merész offenzívájára? E helyen nem bocsátkozhatunk felhozott adatai bizonyító erejének számszerű és tüzetes bonczolásába, csak néhány állítást világítjuk meg az igazság fényével. Így a kormány adópolitikájának védelmére hivatkozott az egyenes adóhátralekők csökkentésére, sőt aránylag mérsékelt összegére, e ténnyől kapcsolatosan a végrehajtási teremtények apadására következtetve, az elszegényedés emlegetésének alaplatosságára. Látja igaz az, hogy az egyenes adók hátralekői ma nem magasabbak 373 milliónál, míg a nyolczvanas évek előtt 40 millióra mentek. De miért van ez úgy? Azért, mert most évenként telemes leírások történek. Számszerint leírattok az egyenes adókból 1881-ben 21 mill. frt., 1882-ben 3 millió frt., 1883-ban 21 mill. frt., 1884-ben 25 mill. frt., 1885-ben 07 mill. frt., összesen 11 mill. frt. és 1886-ban leírattok az összes adóknál 102 mill. frt. Tessenék a «helyeshibetés» folytán leirt adókat a kimutatott hátralekőkhöz hozzáadni és összegük az 50 milliót is meghaladja. Igen helyes az a gyakorlat, hogy a behajthatatlan adókat lejárk és nem vezetik be aktívumnak a vasuti kamatbiztosítási követelések egyenértékű tételei mellé. De az még tagadhatatlan, hogy mielőtt a behajthatatlan adók leírattának, az «elavult» végrehajtásokkal legalább kísérletet tesznek. Az államtitkár megtapsolt beszédében bizonyította, hogy az előirányzat egyik-másik kétségbevont tétele pénzügyileg realisan van felvéve; megengedték, hogy az adóbevételek apprezciójára, ha vérmes is, de az előző évek tapasztalatai és a divó behajtási gyakorlat mellett megállhat, sőt ha jó termés lesz, meg is valósul. De tovább megvünk. Azt is elfogadhatjuk, hogy az egész költségvetés realis és a kormány el van tökéve a tulkiadásokat kerülni. Hát ezzel mi értelet el? Hát nem marad akkor is a deficit 37 és fél millió forint? Nem kénytelen akkor is a kormány 57 millió forint új adósságot csinálni ebben az évben? Nem bizonyos az, hogy, mint évenként, ez évben is a kezelés folyamán 3—4 millió forintnyi kurrens póthitelre lesz szükség? Nem áll az ország az új szeszadó terhei előtt? Nem lesz kénytelen a mult év végén megszavazott fogyasztás,

Lord Byron.

Anglia egyik leggenialisabb fia. Lord George Noel Gordon Byron születésnek, e hó 22-én van száz éves fordulója. És a nagy háira mindig büszke Albion e forduló napjának nem szentelt ünnepet. A jubileumok s mindenféle mondvánásait ünnepekkel e korszakban sem említhet meg a büszke lordok, az aggodó elszegényesek annyira. Byron iránt, hogy legalább holttestét elvették. Newstead-Abbeyből, a közeli egykori birtokáról a poéta's ormebe, a Westminsterbe. Egy Beaconsfield tekintélynek csak annyi eredmény lehetett, hogy Byron szobra őszesen a cambridgei Trinity College könyvtárában találhatt helyét. Pedig a szobor Thorwaldsentől ered. Lord Byron nem a költők pantheonjában, nem is egy monumentális szobor felelevenésén, hanem ott-hon, Child Harold Manfred, Don Juan tarsaságában ünneplik ma is tisztelői Angliában szüntegy, mint a kerek világon mindenütt, a hol van oltára a nemes felvilágosultak, a fekei szettepveséssel küzdő szabadságnak, az eredetiség ama tündöklő példának, mely Byronban, éle rövid harminczhat évén át megvalósult. Azt egy szóval sem mondjuk, hogy Byron ná nem szolgált mind arra a gyűlöletre s a gyűlöletnek is gyilkolást megelőzésre, melyre a egész alvó jégzett közelet maig vesztési. Hiszen egész rövid életét át harczban állt a világgal s mint életben, most halála után is még egye ama bosszuzallás terhet viseli, melyet előidézett, amaz elszegényezők, melyeket támasztott. A szerénykedés, a parosulva hasonlíthatatlan vesély fektetésére, a parosulva vívódásából a költséget gazdag forrásra hagyott, az volt Byron. Szereplésével, ennek példátlanul kitörését családjától örökölte. Ima a bizonyítékok. Egy ősi nagybátyja, koresmai parhajban, egy szál gyertya világával ott meg rokonát. Atyja híres nemesabli, ki megszokott lord Camberlen nevet, második feleségét pedig, miss Gordon tönkre tette s bánatmáta, azután becselen és örlit önjóra s szarzófőrdő jön s itt hal meg. Anyja öngyógy pillanataiban ruhát tépte szét, fiat sánta kölyöknek gunyolta, harapófogóval, tüzpápatlalt kergelte. Egy napon, mikor az anyát «a néma düh» ismét megszállta, kést szerezett fia mellének. Egy másikon, rettenetes cizvadás után, anya s fia, egyszerre esnek ki a «néstény orozslán» barlangjából ment a patkány megdűni, hogy a másik nem kért-e számára mézet. Csuda-e, ha az új család szüvevényekkel megvert Byron semmiben sem haladt a mindennapság után.

mikor latin lezkejét kapta. Tanítója sajnálkozott állapota felett, mire a dacosz lui közbeavatott: Sohe gondoljon arra, hogy szenvedek, meglassa a földalon semmi jele sem lesz arcomon. Szerelmek, melyek az alszenteskedő angolok előtt a pokolajzata nevét s gyűlöletet idéztek föl ellene, korán kezdődnek. Még nem volt tíz éves, mikor egy lánykába belebeledol. Ez örültség, «sőt annál is rosszabb»: a teklelenség fokozódó szerelmi viszonyok rohamosan követik egymást. S ekkor parazolta pénzt, egészséget. Alnegy a testi élele és kínok minden fókonzott. Stoikus önmegtartóztatása egyszerű, kicsapongó tozódása másszor nem ismert határt. Azt hitték, hogy majd a házasság, mint annyi más, jözan észre hozza. Elvett egy előkelő lányt, ladi Milbankot, ki a megtestesíté erény mintaképe volt. Alig köte meg a házasságot, neje megdűda, hogy viszonyt folytat egy féltestvérével. Byronné azt hiszi, hogy férje meghalodott s orvosokkal vizsgáltatja meg. Mikor aztán az orvosok felvilágosították, hogy férjének ép ezse van, a nő visszatért családjaéhoz s találkozni sem kívánt vele többé. Az egész arisztokraczia a nő pártján állt; a tarsaságban, hírlapokban gunnyalt, szitkáltak halmozták a ledér Byron. Mily hálas alkalom volt a botrány az angol arisztokraczia számára, hogy kivesse maga közül azt a vakmerőt, ki öt kicsapongónak, képmutatónak, frázis-gyártónak, embertársai gyilkosának nevezte, ki a Napoleoni háborúk idején hangosan magasztalta a korzokat, mily hálas alkalom volt e házasság-botrány az iródalom ama kosztosai számára, kiket Byron nyíltan megtámadott, gyáztatja költséztükét. Nem is maradtott több Byron Angliában, a szarzófőrdő menekült először Olaszországba, Velenczebe, hol a Canale Grande ama patofájában, melyet ott tartózkodása emlékére, emléktáblával jelölt meg a szerelmi dolgokban nem oly finnyás olaszok, Guicciotti főnővel köt nyilvános viszonyt. Kedves, mint mondják, ugyane palota ablakától ugrott később a vízbe. Ez időből való rugóztútt Deppo mává, melyben Olaszország gondatlanágát s boldogságát állítja elentéte Anglia eloligútlásáival és rutáságával. Ebben írja: «Szeretem látni a nyugtát, biztosan tudva, hogy holnap úgy föl-lek, nem hágyadotam s a kődön át huryorgatva, mint a részeg kábult szemre, hanem az egész eget látva, s a nélkül, hogy kénytelen volna világosságot kölcsönözni a krajczáros lámpáktól, melyek pislogni kezdenek ha a füstös London gőzölgő útszé. Szeretem nyelvetők, az edes latin koresoit, mely most ajk csókja gyantán olvad el, mely úgy hangzik, mintha selyemre írának, szótjai a dől édeséggel lehelik, nyavas betűi úgy folynak és olvadnak össze, hogy egy hang sem teszük kenémenynek, mint a mi durva, resecgő, dörmögő északi torokhangok, melyeket kénytelenek vagyunk sziszegve és csuklósok közt kőzni ki. Szeretem a nőket (bocsássátok meg boldogságomat) a pörnö gazdag piros arczáról s villámoktól lövőly nagy fekete szeméről, melyek ezer dolgot mondanak egyszerre, egész az uri hölgy homlokáig, mely baskomolyabb, de nyugodt, világos és hatalmas a tekintete, szíve aikián van, lelke

Budapest, január 21.

A főrendiház mentelmi bizottsága f. évi január hó 23-án délelőtti 11 órákor ülést tart. Napirend: Gróf Almásy Tassilo mentelmi ügye. A közös hadügyminiszteriumban a jövő évi közös költségvetési előirányzat összeállítására szükséges összes előmunkálatokat, mint a B. C.-nek jelenik, siettetve végzik, hogy a hadügyminiszterium előirányzata — a közös kül- és pénzügyminiszteriumok költségvetésével csaknem normalisak — legkésőbb ápril végéig elkészüljön, minthogy a kormány abban a szándékban vannak, hogy a költségvetés-ülséskaba, meg ha ennek folytán a póthitelre szükség lehetne nehezebben is lehetne kikerülni, egy a mint ez a helvenes években rendszeren történt is, május hónapra, a magyar országgyűlés ülésszakának befejezése után, azonnal Budapestre egybehívassék. A költségvetés realitása. A kormánypárt átvitla a budgetvitát arra a térére, hogy az ideit előirányzat realis-e vagy sem. Az hát a kérdés? Azon fordul meg valóban az államháztartás rendezése, hogy az éppen napirenden levő előirányzat néhány millióval jobban, vagy kevésbbé jól közelíti-e meg a jövőt, a mennyiben az az szemében, szende, mint éghajlata, napfényes, mint ége.

erejét Don Juanja, melyben saját hőseit teszi guny-tárgyává. Retentő az a cinizmus, melylyel alakjai, tulajdonképp önmaga felett tart ítéletet. «Adjak bört, nököt, vídmagságot, kaczagat, holnap meg predikátózt és szoda vizet! Az embernek, meg egész lenynek meg kell részegedni.» «Ez életben legjobb a részegés. Szeretnék agyag lenni, a mint ver, való, szarvócska, érzes vagyok, mert akkor a mult elmult volna. De tegnap érvelet lelttam magamot s úgy érzem, mintha a szoba tetején járnék.» Erközségessége a legellenetesebb elemek keveri öszsége. Sőt képzelve öszsekeveri szerelmi elszelével, a lassu könyvelemmel élvezett borzalmakat, a hajótorított költségekkel és cheségt, a tesoványodott, önjögő szótvarzakat, melyek megészik egymást. Kész kisünlőni a mizsát, a pegazust, az egész epikus istállót, mintha fillért sem adna értek. Nem marad meg az áltáhnos rombolás közepeit, mint ő, kinek gyönyörre telik a körülötte levő romokban. Sajat véleményét, emlekeit, haragját, hajlamait tárja elénk. «Szerény Byron! mondá Walter Scott, igazán jószívü ember volt, a legszeretőbb és legjobb értelmekekkel. De nyomorultan elvezett, mert esztelenül megvetette a közvéleményt. A köz ellenkezés arra ingerelte, hogy meg jobban szembeszálljon. Ilyennek szülneti kell, ép úgy, a mint az oroszoknak vagy bulldogoknak szokás szülneti.» Iskoláit, mint konvenczióknak néven nevezni szokták, nem is alapított Byron. Lehet-e iskolája annak a lávának, melyet a titkos anyaföld piszokkál s rayogó érezeletl vegezt lök ki fenekelen gyomrából? B. A MA, HOLNAP NELKUL. REGÉNY EGY KÖTETBEN. 15. Irta: KAZAR EMIL. XIV. Lajos kedvelten volt, mióta Gerzsovek eltávoztak. Itt hozzájuk egy levelet, ezernyi melegséggel. De választ nem kapott rá. Málira gondolt mindig, azonban leve nyugtalansággal. A nagy reménytelenség ragadta magával érzelmet. Idának nem tudta megbecsülni a mit eszelekedt, s furkészte a váratlan elhatározás okát, hanem azokat lda természetben nem bírt feltálatni. Most, ez ősi este is, komoran és lecsüggesztett fővel haladt haza felé. A meltsógos ur dolgaiban fáradozott két nap óta. Az iratosi lérvöl volt megint baj. Ott ő tőle jobban félt, mint a végrehajtóktól, mert mióta tiltárja van a meltsógos urnak, csak azóta zaklatják a bérleket. Ha meglátták, eltilkoltak előre magok, elsősködtek a kerten keresztül. Pedig rossz embernek nem tartották, csak rossz úzeneteket hordott. Mielőtt leutazott volna, a meltsógos ur meghagyta neki, hogy addig várjon iratoson, a míg valami ügyben táviratot küld neki; azt is el kell intézni azonnal. Csak hogy voltaképen semmi elin-

tézi valója nem volt most sem; legelőbb levelet átadni és körülnézni, azt pedig elvegezte meg első napon. A második nap majd meglátta az unalom. Senki ott asztalához meg nem hívta. A lelkét egyházi gyűlésen volt. Lajos tehát a második nap estején ott hagyta iratosát. Egy sem lesz valami nevezetes az a távirat — előre meg volt róla győződve. A kis közü fátkával és egy örös bottal ellátva, ennyi volt uti keszlete. Csöndös léptekkel és szomorú gondolatiba elmeredve haladt a keskeny budai utcákban, melyek már nepleteken voltak. Kocsi itt ritkán jár, a meredekre felkapaszkodó sikátorokon nem is mehet, csak azoknak, melyek a hegyoldalt hosszabban szeltek. A házak ablakait röstely és fatáblák védelmezik. A kerítés fölött, mint a ház. Itt meg találhatni ormos homlokzatú házakat, felül egy felükben valamelyik szentnek vastagon bemészelt szobrával. A hásta közlegésében híraloknak is ezek a házak, a falakból fény kistűző ágyúkkal kezdve. Az egyik ház negron alacsony, a másinak pedig emelvényi magasan nyílik az ablaka. Lámpanyajtás idejékor előcsendesül minden, elcsuknak valamennyi zárt. Csak egy-egy elkésett leplei kocognak a visszhangos utcán, az kikoptalt leplecsökön. Már előhaladt este volt s az éji örök dudáltak, hol itt, hol ott, de mindig távolban. Csak egy-egy elsuhanó alakot lehetett látni a petroleum-lámpák alatt. Lajos egy léposcs sikátoron ment feljebb s kifáradt a sok léposcs megmészásában. Rendetlenül hajlongó ut volt, néhol oly keskeny, hogy kétfélen többen el nem férhetek volna rajta. A magashban szürkén emelkedtek a lástnyak, s fölöttük fekete rajzolódott a homályos égbolra a várbeli feketetözele a keményekkel. Már közel volt lakásukhoz. Epen odaért, a hot kocsi-ut szelte át a meredek sikátor. A kis lapos helyen, mely a sikátor és az ut szelén tanadt, kocsi állt, egy lámpával. A kocsi a bakon szünyökkel. Nagy ritkaság egy kocsi itt, ilyen időben. Talán orvos jött beteghez. Ide már közel volt a lakás. A legközelebbi ajtó oda nyílt. Kifáradt jobbról, balról; a többi házak bejárata egy másik közbe szöglált. A mint Lajos fölpillantott a csendes lakra, látta, hogy annak kertjében világ ég, fényesség ráverődik a fölötté elhuzódó bástyára. Egy pillanatra aggodalom fogta el. Hátha csakugyan orvos jött a kocsin, s lda beteg. Nem volt annyi türelme, hogy rögtön ne a kocsiától kerjen fölvilágosítást. Fölkiabálta álmából. — Kit vár? Nem oda, a hosszú kőfalas házba hozott valakit? A kocsi a mutatolt irány felé fordította fejét. — Egy urat, ma jött régen. Majd meglátom, mennyire számítja a fuvart. — Nem orvos? — Nem tudom. Lajos örömezt gondolt volna arra, hogy talán

Wekerle Sándor államtitkár beszéde

Azok után, melyek az előttem szóló t. képviselő úr által...

Nem szándékozom a t. házat számadatok hossza feborralásával...

Az előterjesztett költségvetésben t. háza kiadási tételek...

Salay Imre: Ezek 300 forint!

Wekerle Sándor államtitkár: Sok 300 forintból nagyobb összeg lesz...

És a miniszterelnök ur, mint pénzügyminiszter, a mint ez a költségvetés...

Vajon ezek nem konoly és nem organikus intézkedések-e...

A részint már végrehajtott, részint tervek vett és előkészített...

De hogy ezek után miért kívánja éppen 1.500.000 forint...

Mit kíván a képviselő ur? Először, hogy az ország-ház építése...

megtakarítás remél; gondolom ennyi van előirányozva. Hát mit tesz ez...

Különböztet (Halljuk!) Halljuk!) a dolgunk nem politikai, hanem tisztán pénzügyi...

A másik megtakarítás, melyet felhozott, az az, hogy a színházunk...

A kiadási tételekkel kapcsolatos megtakarításokról szólva...

Az előző, az az, hogy az add-ekezekről az elvárásig folytatottak...

En t. képviselő ur, a megjelölés csak azért esodalkozhat...

Engedje meg most a t. ház, hogy átérjek azokra, a mik a bevételek...

En tehát azt hiszem, t. ház, hogy ez sem oly jelenleg, melyből...

És éppen ezért, t. ház, nem hagyhatom észrevétel nélkül...

Wekerle Sándor államtitkár: Akár savanyú a szőlő, akár nem...

De a dolganál, a hol az 1886-iki zárszámadás eredménye...

riónyi bérletárakból 200.000 forint bevétele számlánknak...

Felhozta még a t. képviselő ur, hogy a vasúttal szembe fordít...

Végül azt is tudja az igen t. képviselő ur, hiszen maga hozta fel...

De most akarom a t. képviselő ur által felhozott számadatok...

Hát én az igazság érdekében kérem a t. képviselő urat, hogy...

Nem állítom meg, hogy még két vádra, mely a t. ellenzék részéről...

Az egyik az, hogy az add-ekezekről az elvárásig folytatottak...

Hogy először is az utóbbiakról szóljak, igaz, ha jól emlékszem...

En tehát azt hiszem, t. ház, hogy ez sem oly jelenleg, melyből...

En tehát azt hiszem, t. ház, hogy ez sem oly jelenleg, melyből...

És éppen ezért, t. ház, nem hagyhatom észrevétel nélkül...

Wekerle Sándor államtitkár: Akár savanyú a szőlő, akár nem...

De a dolganál, a hol az 1886-iki zárszámadás eredménye...

És most engedje meg a t. ház, hogy átérjek a felhozott...

E tekintetben először is Horvánszky képviselő urat akar szíriazice...

Ezen előterjesztések későbbi kapcsolatos előterjesztésekkel...

S mit tehát tovább a t. miniszterelnök ur? Megjelölte a pénzügyi...

Mit mellőztünk már most a programmon kifogásolni? Először is...

Nekem az első ellenvétele, hogy a keret növekedését, észrevételeim...

A második kifogás, melyet felmeltöztünk hozni, az hogy az előterjesztés...

Engedje meg nekem gr. Apponyi t. képviselő ur, ki ezt az ellenvételet...

Itt utalok arra, a mit gróf Apponyi képviselő ur felmeltözt, hogy...

A másik, mit felhozok az, hogy ezen előirányzati összegek, teszem...

De t. ház, nem foglalkozom tovább ezekkel az ellenvételekkel...

De t. ház, nem foglalkozom tovább ezekkel az ellenvételekkel...

ur, midőn pártjában nevében bevezette azt mondta, (Halljuk!) egy kormány...

Apponyi Albert porté: Közigazgatási intézkedéseket!

Wekerle Sándor államtitkár: Közigazgatásnak is mondták, mert ő maga...

T. ház! Nézzük a pénzügyi programot egyes pontokról. Ha első pontban...

Másik rész az egyes adók reformja és a meg nem adott adókat...

Minden észrevételre igazságos és legjobb meggyőződésem szerint...

Azt mellőztünk mondan, hogy eddig meg nem adott adókat, különösen...

Még az iránt se lepyink illuzióban, hogy azok az eltitkolt ingó...

Pénzügyi programjuk harmadik és legsarkalatosabb, legkiadósabb...

Mit tesz ez? Azt teszi, hogy most ott Tiszáknál, nem rendezhetjük...

De t. ház, nem foglalkozom tovább ezekkel az ellenvételekkel...

